



مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد



۲۰۲۶/۰۸/۰۱

انجنیر فضل احمد افغان

کرامت انسانی؛ هدیه قانون و نشانه تمدن

جامعه ای که قانون در آن حاکم باشد، انسان در آن با عزت زندگی میکند؛ زیرا قانون، نگهبان کرامت، آزادی و حقوق همه شهروندان است. یکی از بزرگترین دستاوردهای تمدن، آن است که هیچ انسانی به سبب ظاهر، رنگ، نژاد، زبان، قومیت، مذهب یا وضعیت جسمانی مورد تحقیر و تبعیض قرار نگیرد. من از دوران کودکی خود در مادروطن، که اکنون در حدود هشتاد و نه سال از آن میگذرد، خاطراتی از مادروطنم را به یاد دارم که هرگز از ذهنم پاک نمیشود. در آن روزگار، متأسفانه بسیاری از افراد به جای آنکه با نام و احترام یاد شوند، با لقبهای تحقیرآمیز شناخته میشدند. اگر کسی قد کوتاه داشت، او را با واژههای توهین آمیز صدا میزدند؛ اگر موی سر نداشت، به گونه ای دیگر مورد تمسخر قرار میگرفت؛ اگر آثار بیماری چپک بر چهره اش دیده میشد، یا رنگ پوستش متفاوت بود، باز هم از زخم زبان و اهانت در امان نمیمانند. حتی گاهی انسانها تنها به دلیل قومیت، زبان، مذهب یا تبار خود مورد تمسخر و بی احترامی قرار میگرفتند.

دردناکتر از همه این بود که در آن زمان، کمتر قانونی وجود داشت که از حیثیت و شخصیت افراد دفاع کند یا از توهین کننده بپرسد: «به چه حقی کرامت یک انسان را زیر پا گذاشتی؟»

امروز که بنا بر جبر زمان افتخار زندگی در کانادا را دارم، هر روز شاهد صحبت هایی هستم که برای هر انسان آزاده ای الهام بخش است. در خیابانها، فروشگاهها، ادارات، مکاتب و دانشگاه ها، انسانهایی از ملیتها، فرهنگها، زبانها و رنگهای گوناگون در کنار یکدیگر با آرامش زندگی، کار، آموزش و خدمت میکنند. هیچکس دیگری را به خاطر کوتاهی یا بلندی قد، رنگ پوست، ظاهر، ناتوانی جسمی یا پیشینه قومی مذهبی ریش داشتن یا نداشتن، یا نماز جبری جماعت خواندن به مورد تمسخر قرار نمیدهد؛ زیرا همه میدانند که قانون، حافظ کرامت انسان است و هیچکس فراتر از قانون قرار ندارد.

در کشورهای قانونمدار و متمدن، احترام به انسان تنها یک توصیه اخلاقی نیست، بلکه یک مسئولیت قانونی نیز هست. هر فردی که با گفتار یا رفتار خود به شخصیت، آبرو یا حیثیت دیگری آسیب برساند، در برابر قانون پاسخگو خواهد بود. همین احترام به قانون است که امنیت، آرامش، همزیستی و اعتماد اجتماعی را به وجود میآورد. با وجود آنکه نزدیک به دهه از آن روزهای کودکی ام گذشته است، هنوز هم گاهی همان واژهها و لقبهای تحقیرآمیز را میشنوم. این موضوع مایه تأسف عمیق است.

گلایه من از افراد ناآگاه و کمسواد نیست؛ زیرا آگاهی آنان محدود است. سخن من با با امروزی آن عده از تحصیلکردگان، روشنفکران و شخصیتهای فرهنگی و حاکماندانش یا بیدانش است که با وجود برخورداری از دانش و آگاهی و قدرت همچنان به آسمانی و امروزی را نادیده واقعی احترامی میکنند، قوانین شخصیت دیگران بیمیگیرند و گاه حتی در کشورهای قانونمدار نیز از این رفتار ناپسند دست برنمیدارند.

بلی دانش، زمانی ارزش واقعی خود را نشان میدهد که با اخلاق، احترام و مسئولیت پذیری همراه باشد. تمدن واقعی تنها در ساختن جاده ها، پلها و آسمانخراش ها خلاصه نمیشود؛ بلکه در ساختن شخصیت انسانها، احترام به حقوق دیگران و پاسداری از کرامت انسانی جلوه میکند. جامعه ای پیشرفته است که در آن هیچ کودک، زن یا مردی به خاطر ظاهر، قومیت، زبان، رنگ، مذهب پوست یا هر تفاوت دیگری احساس حقارت نکند و همه با عزت، برابری و احترام در کنار یکدیگر زندگی نمایند.

بباید فرهنگ احترام را از خود آغاز کنیم. هیچ واژه ای زیباتر از نام واقعی یک انسان نیست و هیچ افتخاری بالاتر از آن نیست که دل انسانی را نیازاریم. اگر هر یک از ما حرمت انسانها را پاس بداریم، جامعه ای خواهیم ساخت

که قانون، عدالت و انسانیت در آن دوشادوش یکدیگر گام بردارند. در پایان، که عمرم به ۸۹ سالگی رسیده در طول عمرم در افغانستان و جهان تحولات عمیق بنیادی در عرصه اجتماعی، سیاسی، اقتصادی و احترام به حقوق فردی و اجتماعی بشر رونما گردیده لهذا با نهایت احترام از حاکمان کنونی مادروطن عزیزم افغانستان صمیمانه تقاضا میکنم که نظام کنونی کشور را بر بنیاد یک قانون اساسی جامع، عادلانه و مورد پذیرش اکثریت قاطع ملت شریف و رنجدیده افغانستان استوار سازند. وجود قانون اساسی، وظایف، صلاحیتهای و مسئولیتهای دولت و شهروندان را به گونه ای روشن و شفاف مشخص میسازد و زمینه حاکمیت قانون، تأمین عدالت، حفظ حقوق و آزادیهای مشروع مردم اعم از زن و مرد و استقرار نظم پایدار را فراهم میآورد.

امیدوارم روزی فرا برسد که همه شهروندان هموطنم، بدون هیچگونه تبعیض، خود را در برابر قانون یکسان و مسئول بدانند و همه مسئولان کشور نیز در چارچوب قانون به ملت برخورد و خدمت نمایند. بی تردید، عزت، امنیت، وحدت ملی، پیشرفت و سعادت افغانستان تنها در سایه حاکمیت قانون، عدالت، احترام به کرامت انسانی و مشارکت همه اقوام و اقشار جامعه در سرنوشت کشور تحقق خواهد یافت.

با آرزوی صلح، عدالت، سربلندی و آیندهای روشن و قانونمند برای مادروطنم افغانستان عزیز.

با عرض حرمت

افغان خادم افغان

انجنیر فضل احمد افغان. کانادا: ۲۹ جولای ۲۰۲۶ م.